

Hogere voorziening ingesteld op 14 juni 2018 door Alcogroup en Alcodis tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 10 april 2018 in zaak T-274/15, Alcogroup en Alcodis/Europese Commissie

(Zaak C-403/18 P)

(2018/C 294/50)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwiranten: Alcogroup, Alcodis (vertegenwoordigers: P. de Bandt, J. Dewispelaere en J. Probst, advocats)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles

Conclusies

- Het arrest van het Gerecht van 10 april 2018 in de zaak T-274/15 vernietigen;
- Het beroep tegen de twee bestreden beslissingen ontvankelijk verklaren;
- De zaak terugverwijzen naar het Gerecht voor een uitspraak ten gronde op het beroep tot nietigverklaring;
- De Commissie verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

- Eerste middel: het Gerecht heeft blijk gegeven van onjuiste rechtsopvattingen en heeft niet voldaan aan de motiveringsplicht;
- Tweede middel: het Gerecht heeft het recht van rekwiranten op effectieve rechterlijke bescherming geschonden.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Višje sodišče v Mariboru (Slovenië) op 21 juni 2018 — Aleš Kuhar, Jožef Kuhar / Addiko Bank d.d.

(Zaak C-407/18)

(2018/C 294/51)

Procestaal: Sloveens

Verwijzende rechter

Višje sodišče v Mariboru

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Aleš Kuhar, Jožef Kuhar

Verwerende partij: Addiko Bank d.d.

Prejudiciële vraag

Moet richtlijn 93/13/EEG ⁽¹⁾ van de Raad, gelet op het beginsel van doeltreffendheid van het recht van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat de executierechter, in het kader van de executieprocedure, de tenuitvoerlegging wegens een oneerlijk (*vexatoire*) beding in een onmiddellijk uitvoerbare notariële akte (executoriale titel) ambtshalve moet weigeren in een geval als in het onderhavige geding, waarin de procesregels van de lidstaat de executierechter geen doeltreffende mogelijkheid bieden om (op verzoek van de debiteur of ambtshalve) de tenuitvoerlegging op te schorten zolang in de procedure ten gronde, die door de debiteur als consument aanhangig is gemaakt, geen in kracht van gewijsde gegane beslissing inzake de oneerlijke aard van het beding is gegeven?

⁽¹⁾ Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB L 95, blz. 29).

Hogere voorziening ingesteld op 4 juli 2018 door Verein Deutsche Sprache e.V. tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 23 april 2018 in zaak T-468/16, Verein Deutsche Sprache e.V./ Europese Commissie

(Zaak C-440/18 P)

(2018/C 294/52)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirant: Verein Deutsche Sprache e.V. (vertegenwoordiger: W. Ehrhardt, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

— vernietiging van het arrest van het Gerecht van 23 april 2018 in zaak T-468/16 en nietigverklaring van het overeenkomstig artikel 4 van de uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ door de secretaris-generaal in naam van de Commissie genomen besluit van 10 juni 2016.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirant voert de volgende middelen in hogere voorziening aan:

Gebrekkige procesvoering door het Gerecht: volgens rekwirant bestaat het gebrek erin dat het Gerecht geen gebruik heeft gemaakt van zijn informatie-instrumenten krachtens artikel 24 van het Statuut en de artikelen 88 en 89 van het Reglement voor de procesvoering. Het had het feitenrelaas van de Commissie ook los van het verzoek van rekwirant tot overlegging van bewijs grondiger moeten onderzoeken. Tegenstrijdigheden in de feitelijke stellingen van de Commissie gaven daartoe voldoende aanleiding.

Onjuiste behandeling van het bewijsaanbod van 20 februari 2017: volgens rekwirant bestaat het gebrek erin dat het Gerecht de als bewijs overgelegde brief van een wetenschappelijk medewerker van een universiteit, welke brief inside-information bevat, niet grondiger heeft onderzocht, hoewel het het bewijs uitdrukkelijk heeft toegestaan.

Rekwirant heeft kritiek op het feit dat het Gerecht het getuigenverhoor van de woordvoerder van de Commissie heeft geweigerd, hoewel uit voornoemd document voldoende aanknopingspunten bleken om die persoon te horen.

Niet-toepasselijk vermoeden van rechtmatigheid: rekwirant staat voor dat anders dan het Gerecht heeft vastgesteld, het door het Europese Hof ontwikkelde vermoeden van rechtmatigheid niet van toepassing is op het betoog van een instelling van de Unie, dat — indien dit klopt — zou neerkomen op een schending van de beginselen van behoorlijk bestuur.